



Det er mer mellom himmel og jord
enn de fleste andre plasser

JEG STÅR PÅ TARMAC OG KIKKER OPP I LUFTEN.
FÅR ØYE PÅ MENNESKEKLUMPEN SOM FARER
MOT BAKKEN; 7 METER OG 9 CM I DIAMETER,
VEKTEN ER 290 OG ER TIL SAMMEN 84 ÅR. DET ER
"GONNABES", ÅRETS REKRUTTLANDSLAG I FS 4.



TORE NAGEL **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Derek lander først, som vanlig, smilende fornøyd. Jens spreller lekende med bena før han når bakken. Ellen planter føttene trygt og ler. Karin tar plenen kontant og bestemt, rød i ansiktet. Så skriker hun: Faens Mikjel. Han kløp meg i ræva (ja, til tross for oppveksten på Oslos beste vestkant og vel så det, strør hun rundt seg med kraftuttrykk), både en og flere ganger i det vi exitet.

Laget pakker skjermene og rusler opp på rommet sitt for debriefing. Jeg følger etter. Tomme brusflasker, yoghurtbegre. Loggbøker

og dagbøker, slitte gensere, gamle aviser, to oppslagstavler med stor og liten skrift, men ikke et askebeger. Er det ikke lov å røyke her, spør jeg. Nei er du gal, jo da bare røyk... Fire forskjellige svar. Tenner ikke rødmixen, des-suten er det noe med 50 meter fra et eller annet. Så går ordet rundt. Karin er forøyd med movet inn fra B til J, Ellen likte Key Speeden sin og får skryt for å ha gjort en god M til T. Alle sier noe om sitt eget hopp, mens de ser det i reprise for åttende gang. Registrerer at ikke hele alfabetet brukes og tenker at det handler nok om forkortelser for randoms og slikt, altså donuts, diamonds og hva de forskjellige formasjonene kalles.

Laget (herved rekruttene) skal hoppe sammen hver hverdag hele sesongen. I helgene har de fri. De satser på å gjøre 300 hopp sammen på Æra. I sommer har de leid inn Paul Hofstee som trener. De er unge, livs-glade, fulle av pågangsmot, vilje og fritid og ikke minst; de vil noe med dette. Sammen utgjør de denne massen med kjøtt, hver for seg er de vel verd en grundigere presentasjon.

Leken kokk

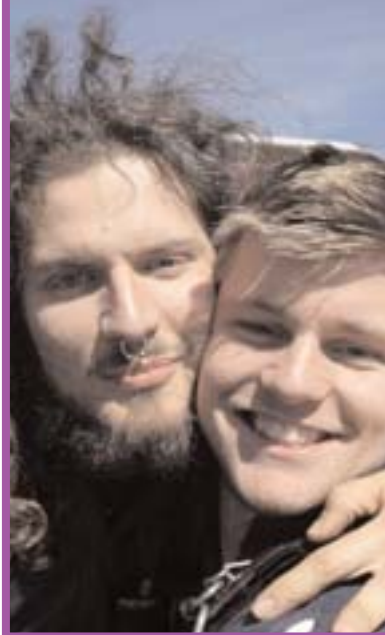
Jens Arvei kom til Æra som 16 åring høsten 1999 (tror jeg det var) sammen med brødrene Pål og Alex for å gå AFF kurs. Gjorde et fullstendig mislykket første hopp og ville ikke

dette tullet noe mer. Uken etter tok han hopp nummer to og var hektet. Etter 500 friflyhopp deltok han på en basicleir på DeLand og skjønte at det var FS hopping han ville. Distriktlegesønnen, fra beste kanten i Drammen (ja det finnes også der, kanter). Jens som etter to uker på gymnas allerede hadde vært sendt på flere besøk til rektor, sa at dette er bare tull. Jeg vil bli kokk som storebror (Pål, mens Alex er akademikeren som vil forske på kunstig intelligens...), og det ble han. Med en noe spesiell klausul i ansettelsespapirene: fri fra april til midten av september! Hadde far levet, ville jeg nok vært student nå, men bedre å være fri fall-

skjermhopper enn høyt utdannet og ulykkelig, sier Jens. Som hater å jogge, men som elsker å leke, så når du ser ham løpe, har han, i sin fantasi, en gjeng med tyske soldater etter seg, som han må løpe fra. Og han klarer det, hver gang. Han er ikke så glad i å lage mat, men desserter derimot. Kunstner som sin mor? Han vil i hvert fall bruke de nærmeste årene til å hoppe fallskjerm. Og ambisjonene er klare; jeg vil bli flinkere enn det jeg selv TROR jeg kan bli. Og jeg kan bli det i denne settingen.

Talentfull sossejente

Da Karin Therese Nanseth dro oppover til Æra før sesongen, stoppet hun på bensinstasjonen ved Espa og ringte pianolæreren sin og sa: Beklager, jeg kan ikke spille mer, jeg skal hoppe fallskjerm. Hun hadde da spilt sammenhengende i 13 år, og på et visst tidspunkt ville hun bli konsertpianist. Det hadde hun blitt hadde det ikke vært for fingeren som ble ødelagt under en basketkamp da hun var 14 år. Karin er høy, og hvis rekruttlaget veier 280 kg til sammen må den lange kroppen hennes veie 70 kg... Så sitter jeg her og skriver og telefonen ringer og det er Karin som sier, nå koddet du ikke med vekten min, jeg veier 64! Basta.



Vel, hun var på Basic i påsken, ble igjen i Florida etterpå. Dro med Lise (Aune) til Lake Wales. Lise trakk henne til siden og sa; kunne du tenke deg å bli med på rekruttlandslaget? Svaret var ja, før Lise fortsatte: Trenger barnevakt til Kari, nå. Ja, svarte Karin. Men rett skal være rett. Karin er et talent. Jeg snakket med Pete Allum, som hun gjorde 10 hopp sammen med. Han mente hun hadde om lag 1000 hopp. Karin hadde på det tidspunktet 150!

Hun bodde to uker i vognen sin på Æra, uten strøm, før noen fortalte at det var bare å strekke en ledning. Nå har hun kjøpt 30 meter grønn overledning, eller var det underledning, hun var ikke sikker da jeg spurte, dessuten er den sort. Dessverre har hun ikke skjønt at hun kan plugge til en greie med flere kontakter, så hun sitter i mørke, med varmeovn og spiller CD plater med batterier. Tipset er gratis Karin... Nå må artikkelforfatteren komme med en uforbeholden tilståelse; han var 26 år gammel før han skiftet en sikring og han ble så stolt over å ha klart det at han feiret sammenhengende 14 dager, og brukte feriepengene det året på feiringen.



På tross av at Karin er en ekte sossejente, vasker hun oppkast og tømmer diaré ut av høye sko når hun i helgene er hjemme i Oslo for å jobbe. Hun savner pianospillingen, men som hun sier: Jeg må ha følsomme fingertupper for å spille. Nå er de hardhudet etter mange fallskjermepakk. Hun blir blank i øynene når hun snakker om Chopin, smiler når hun forteller at farsarven holder ennå en stund og sier at hun vil bli verdens beste fallskjermhopper. I fjor kjøpte hun en diger Mercedes benz, nå kommer hun humpende i en... ja kan det være en Volvo kadett '84 modell? Like blid.

Treffsikker odelsjente

Ellen Cathrine Burchardt var 14 år og hestegal. Til tross for at hun kommer fra en av de største gårdene i Østerdalen og er odelsjente, hadde hun ikke egen hest. Men mor, læreren sa: Kommer du på pallen i ungdommens Holmenkollrenn (langrenn), så skal du få hest. Ellen ble nummer to. Hun fikk ingen hest, men holdt klokelig kjeft. Helt til den dagen hun fikk et tandemhopp i fødselsdagspresang. Da ville hun ha AFF kurs i stedet for hest og fikk det! Da var hun sytten. Hun hoppet lite på grunn av en skade. I fjor høst jobbet hun som gal på pleiehjemmet og





i puben på Koppang (det kan da umulig ha mer enn en pub der), sparte opp 80 tusen kroner og dro til Florida mutters alene i januar i år. Hun var med på den første basicen. Vasket for Solly. Hoppet mer, var med på basic nummer to. Og sa ja da Lise bød henne plass som rekrutt. Denne ganske så pene og noe stillfarne jenta har en hobby utenom hoppingen. JAKT. Det er ikke lenge siden hun satt på post, med mauseren eller var det Smith og Wesson eller Kragh Jørgensen eller... uff, her iler journalisten til igjen for å innrømme at han kun har skutt en gang i sitt liv, med en hjemmelaget stengun (maskin-

pistol) fra annen verdenskrig, brente av en salve som gikk gjennom låsen og bakvinduene til bestevenninnen, på en ukes party midt i tykkeste telemark en gang på midten av åttitallet... ja, Ellen satt der med geværet og elgkua sto foran henne. Faren så det, tok walkietalkien og skrek SKYT. Hun trakk og traff og syntes det var artig. Ellen trives godt i selskap med de andre og anser dem som venner, selv etter så kort tid sammen. Det er bare noe som stemmer, mener hun. Betegner seg selv som sta og lærevillig, uten noe spesielt talent for sporten, men er villig til å ofre tid og penger på FS hopping på dette

nivået. Hun planlegger å studere ved landbrukshøyskolen i Ås fra høsten, men utsetter det gjerne om det går på bekostning av hoppingen. Jeg, altså han som skriver dette, sier det igjen, Ellen er odelsjente til en gård på 60 tusen mål, åtte mil fra Østre Åra. Hadde jeg vært ganske mange år yngre, hadde jeg gladelig fornekta mitt syn på ulven (elsker ulv jeg)!

Erfarent arbeidsjern

Derek Henry Broughton er lagets lagleder og spør du meg ja, så er han lagets kaptein. Men "Gonnabes" er en demokratisk gjeng med unge viljesterke idealister, så Derek nøyer seg med å være den med mest erfaring. Han koser seg på Åra. Og er villig til å ofre år fremover for å bli en særdeles god fallskjermhopper. Målet hans er å ta internasjonal medalje i FS 4 hopping. Koste hva det koste vil. Han har hoppet FS fra han startet, vært på basic og advanced basic og Airspeed...og.....er i ferd med å bli dyktig friflyger óg. For han er på Østre Åra i helgene også. Som lærerutdannet øver han seg til laaange sommerferier og vasker heller dass-

er og kjøkken og det som er her, enn å dra til Oslo for å jobbe. Han anser seg selv som et arbeidsjern og i vinter har han hatt to fulle jobber. Lærer om dagen, miljøarbeider om kvelden og i helger. Og som han sier: Jeg har en far som til tider tjener godt. Da kan det dryppe litt på meg. Ikke at det alltid gjør det, men det kan... Selv om Derek har et rimelig høyt ambisjonsnivå, synes han det er vel så viktig å være seg bevisst på og trives med det han har her og nå. Altså laget. Og lovordene om de andre renner ut hele tiden under samtalen. Om lekne Jens, om villige Ellen, om den gangen de var ute i Oslo og diskuterte hverandres klesplagg og priser. Derek i gammel frakk, kjøpt på Uff, med tre år gamle gensere og slitte bukser, og om Karin som lo litt da hun fortalte at vel... hennes jakke kostet 16 tusen kroner da hun kjøpte den i Paris. Poenget sier Derek, er at alle besitter en mengde selvinnsikt inkludert selvironi. Og som han sier: Nå har jeg vært med på rekruttlandslaget i snart ett år. Det har vært store utskiftinger. Nå er vi en gjeng som VIL satse, det koster av tid og penger, i mange år fremover. Snittalderen er 21 år. Vi er på denne korte tiden blitt ganske så flinke, i tillegg til at vi trives i hverandres selskap. Vi tar vare på hverandre, alle har vetorett og vi har en felles lidenskap. FS 4-hopping. Jeg, altså en viss Hr Nagel, bare MÅ dra i ringen Derek alltid har hatt i nesen og si: hjertens enig Derek. Break a leg, men vent 20 år med det! Altså, å brette foten.

PS. "Gonnabes" har egen videomann Jan Terje Welkom. Når han ikke er på Åra (som nå, i skrivende stund), sliter han med helsen i Nordsjøen. Er en notorisk råkjører som er glad for å hoppe gratis, pengene går stort sett til kamerautstyr og fartsbøter på vei fra Skien til Rena. Et munstrasjonsråd som så absolutt er en viktig del av laget og har det til felles med de andre fire. Han satser.

